

ஸ்ரீ ஹரி :

பூஜ்யஸ்ரீ முரளீநார் ஸ்வாமிகளின்
மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

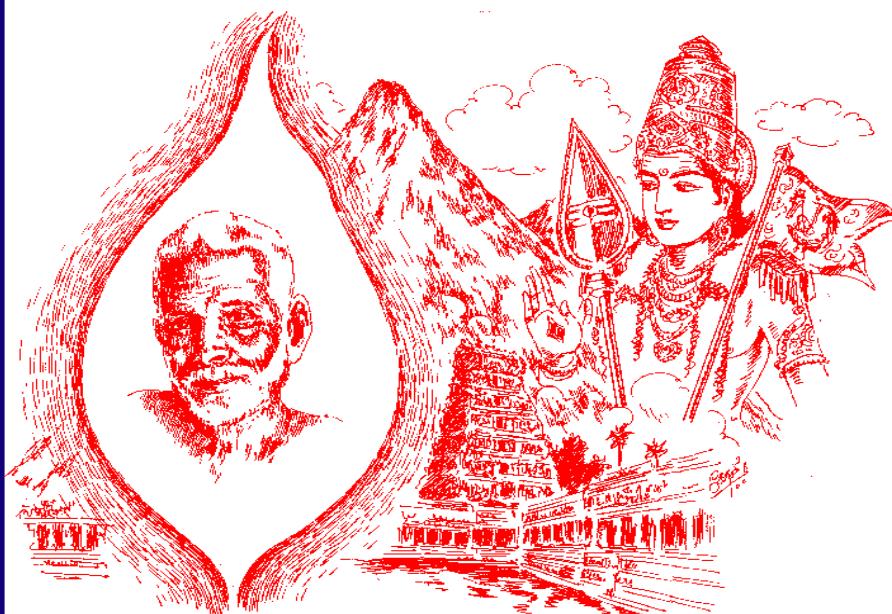
Registrar of Newspapers for India
R. No. 62828/95
WPP No. TN/MS(S)/54/99

Regd. No. TN/Chief PMG - 156
Licensed to Post without prepayment WPP No. 52

வேஞ்ம : 6

பிப்ரவரி 2001

காணம் : 7

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. & : 8522656 / 8524256 Editor : S. Sridhar

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யபூர்ண முரளீதர ஸ்வாமிகளின்
மதுரமுரளி
(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 6

பிப்ரவரி 2001

கானம் : 7

விஷய ஸ்திரிகை

பக்கம்

1.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனம்	2
2.	மதுரமான மஹனீயர் - 63	3
3.	பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்	4
4.	வேத கதைகள் - 45	6
5.	எந்தரோ மஹானுபாவலு - 33	9
6.	பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 39	13
7.	ஸ்ரீ குருவாழூரப்பன் - 2	17
8.	நந்திபுரவின்னகரம்	21
9.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 66	23
10.	ஸ்ரீ ஸதாபால ப்ரும்மேந்தராள் - 3	25
11.	மஹாபாரத கதைகள் - நோபாக்யானம் - தொடர்ச்சி	30

॥ १९ : ॥

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனம்

ராகம் : பைரவி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

தெய்வம் காணீரே

(தெய்வம்)

அனுபல்லவி

பரிக்கலில் வாழும் பரமனைக் காணீரே

(தெய்வம்)

சரணங்கள்

ஹிரண்யனை வதைத்து பாலகனைக் காத்த
அரிமுகம் கொண்ட அச்சுதனைக் காணீரே
பரிவுடன் பாலகனை மடிமேல் அமர்த்திருக்கும்
ப்ரஹ்லாதவரதனை காணீரே

(தெய்வம்)

துளபமாலை துலங்க வீற்றிருக்கும்
மங்கள மூர்த்தியை காணீரே
போகம் போக்கிடும் மோஹம் தவிர்த்திடும்
யோக நரளிம்ஹனை காணீரே

(தெய்வம்)

மங்களம் அருளிடும் அமங்கலம் அழித்திடும்
மாலோலனைக் காணீரே
கரங்களில் ஆயுதம் சரணங்களில் பாதுகை
முரளீதரன் அரண் காணீரே

(தெய்வம்)

மதுரமான மஹீயர் - 63

ஸமீபத்தில் நம் ஸ்வாமிகள், திருநெல்வேலி அருகில் உள்ள ரவணைஸமுத்ரம் என்ற கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அவ்லூரில் உள்ள மீனாக்ஷி ஸாந்தரேஸ்வரர் கோவில் திருப்பணி விஷயமாக ஒரு கமிட்டி அமைத்து அவ்லூரில் உள்ளவர்கள் முயற்சித்து வருகின்றார்கள். அவ்லூரில் உள்ளவர்கள் பலர் நம் ஸ்வாமிகளை அவர்களுடைய க்ருஹத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்.

அவ்லூரில் உள்ள ஒரு பெரியவர் ப்ரஹ்மசாரியாக இருந்து கொண்டு ஸதா காயத்ரி மஹாமந்த்ரம் ஜபம் செய்து வருகின்றார். அவருடைய க்ருஹத்திற்கு நம் ஸ்வாமிகளை அழைத்துச் சென்றார்கள். அன்று திருவாதிரை தினம். ஆகையால், கோயிலில் நடராஜருக்கு திருமஞ்சனமும், புறப்பாடும் நடந்தது. நம் ஸ்வாமிகள், நடராஜருக்கு அன்று ஸமரப்பித்த மாலையை தருவித்து அந்த பெரியவருக்கு அணிவிக்கச் சொன்னார்கள்.

அங்கு இருந்த அவருடைய உறவினர்கள் எல்லோருக்கும் ஆச்சர்யம் கலந்த ஆனந்தம். ஏன் என்றால் இரண்டு மூன்று தினங்களாக அந்த பெரியவர் தன்னுடைய கழுத்தில் ஒரு மாலை இருக்கின்றது பார்! என்று எல்லோரிடமும் சொல்லி வந்தாராம். அதை அப்படியே நம் ஸ்வாமிகள் செய்வித்ததில் அவர்களுக்கு ஆச்சர்யம் கலந்த ஸந்தோஷம்.

இதுபோல் அநேக பக்தர்களுக்கு ஸ்வாமிகள் அவர்களுடைய க்ருஹத்திற்கு வருவதற்கு ஓரிருநாள் முன்பு நம் ஸ்வாமிகள் வருவது போல் ஸ்வப்னம் வருவதுண்டு. ஸ்வப்னத்தில் வந்தது போலவே ஸ்வாமிகள் வருவது மட்டுமில்லாமல் அவர்கள் கண்ட நிகழ்ச்சிகளும் அப்படியே நடந்ததும் உண்டு.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்

கேள்வி : வாழ்க்கையில் சிலருக்கு அழகு இருக்கின்றது. புத்தி இல்லை. அதுபோல் சிலருக்கு நல்ல வித்வத், ஆனால் தரித்ரம் இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றதே! இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்?

பதில் : புண்யம் என்பது பல வகைப்படும். ஒருவிதமான புண்யத்தினால் ஆயுள், ஒருவிதமான புண்யத்தினால் வித்வத், ஒருவிதமான புண்யத்தினால் தனம் போன்றவைகள் ஏற்படும். புண்யம் செய்பவர்களும் கூட அநேகமாக ஒரே விதமான புண்யத்தை செய்து வருவதால் அவர்களுக்கு ஏதோ ஒன்று ஏற்படும்பொழுது மற்றவைகள் அமையாமல் போய்விடுகின்றது. ஆகவேதான் பலருக்கு எல்லாமே சேர்ந்து அமையாததை பார்க்கின்றோம்.

கேள்வி : ஐந்து விதமான ரினாங்கள் எவை?

பதில் : ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்துவிதமான ரினாங்கள் உண்டு என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அந்த ரினாங்கள் பூர்த்தியானதற்குப் பிறகுதான் ஸன்யாஸம் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

மனுஷ்ய ரினம், பூதரினம், தெய்வரினம், தேவரினம், பித்ரரினம் என்பவைகளே அவைகள்.

கேள்வி : பித்ர ரினம் என்பது எப்படி பூர்த்தியாகின்றது?

பதில் : ஒரு புருஷ ஸந்ததி ஏற்படுவதால் பித்ரரினம் பூர்த்தி யாகின்றது.

கேள்வி : அயோத்தியில் இந்த இடத்தில்தான் ராமர் பிறந்தார், மதுராவில் இந்த இடத்தில்தான் க்ருஷ்ணர் பிறந்தார் என்றெல்லாம் கூறுகின்றோமே! இதற்கெல்லாம் என்ன ஆதாரம்?

பதில் : பல மஹான்கள் நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகளை துல்லியமாக கூறுகின்றதை நாம் பார்த்ததோ அல்லது கேட்டதோ உண்டு. மஹான்களுக்கு நடக்க இருக்கும் விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளும் சக்தி உண்டு. ஆகவே, இதுபோல் புன்யக்ஷேத்ரங்களில் யாத்திரை மேற்கொள்ளும்பொழுது, தங்களுடைய திவ்ய திருஷ்டியினால் அந்த க்ஷேத்ரத்தில் நடந்த ஸம்பவங்களை அவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியும். அப்படி அறிந்து நமக்கு அவர்கள் காண்பித்து கொடுத்ததால்தான் அந்த இடங்கள் எல்லாம் நமக்குத் தெரிய வந்துள்ளன.

Our Website has been re-organised. Visit us at <http://www.madhuramurali.org> to know more about mission activities and satsang events.

The Spiritual Magazine “Madhura Murali” is also available on Web.

வேத கதைகள் - 45

- தர்மஜ்ஞர், வாங்முக ஸார்வபெளம், மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மஸீ பஞ்சாபகே காஸ்த்ரிகள்

மந்திரத்தின் மகிமை

ஒரு ஸமயம், ப்ரகு, அங்கிரஸ் முதலிய ரிஷிகள் ஸரஸ்வதி நதிக் கரையில் ஸத்ர யாகம் செய்தனர். த்வாதச ராத்ரம் முதல் ஆயிரம் வருஷங்கள் வரை செய்யக்கூடிய யாகங்கள் ஸத்ரம் எனப்படும். மற்ற யாகங்களில் யஜமானன் ஒருவர்தான் இருப்பார். மற்றவர்கள் அவனுக்கு பணி புரிபவர்கள். ஆனால் ஸத்ர யாகத்திலோ எல்லோரும் யஜமானர்கள். இவ்விதம் முனிவர்கள் ஸத்ரயாகம் செய்யும்பொழுது அவர்களுக்கு நடுவில் இலுாஷன் என்பவருடைய பிள்ளையான கவஷன் என்ற பெயருள்ள ஒருவர் இருந்தார்.

ஸத்ரயாகம் செய்யும் முனிவர்கள் இந்த கவஷரை யாகத்திலிருந்து வெளியேற்றினர். இந்த கவஷர் சூதாட்டத்தில் இன்பமுள்ளவர். ஆதலால் அவர் ப்ராம்மணர் அல்லர். இப்படிப்பட்ட இவர், சிஷ்டர்களான நமக்கு நடுவில் இருந்து எவ்விதம் தீக்கை பெற்றார். ஆதலால் தகுதியற்றவர் என்ற அபிப்ராயத்தால் அந்த கவஷரை ஸரஸ்வதி நதிக்கு வெகுதூரத்தில் ஜலம் அற்ற பாலைவனத்தில் தன்னிவிட்டனர். ஜலமற்ற பாலைவனத்தில் தாகத்தால் தவித்து வாய்க்கு தண்ணீர் கிடைக்காமல் மரணத்தை அடையட்டும். மிகவும் பாபம் செய்த இவர், பவித்ரமான ஸரஸ்வதி நதியின் ஜலத்தை குடிக்கக்கூடாது என்ற காரணத்தால் கவஷரை வெளியேற்றினர்.

அந்த கவஷர் ஸரஸ்வதி நதியின் வெகுதூரத்தில் தண்ணீர் இல்லாத பாலைவனத்தில் வெளியேற்றப்பட்டவராக தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவராக தாகத்தைப் போக்குவதற்கு ஒரு ஸுக்தத்தை

ஆலோசித்து கண்டுபிடித்தார். அதன் பெருமையால் ஜலங்களின் அபிமானி தேவதைகளின் ப்ரியத்தைப் பெற்றார். அந்த தேவதைகளின் அருகிலும் சென்றார். அருகில் வந்த அவரை அந்த ஜலதேவதைகள் அவருக்கு அருள்புரிந்து அவருக்கு உயர்வு எப்படி கிடைக்குமோ அவ்விதம் அவரை அடைந்தனர்.

இவர் அருந்தக்கூடாது என்று விலக்கின, அந்த புனிதமான ஸரஸ்வதி நதியே பெருக்கெடுத்து அவரைச் சூழ்ந்தது. எந்த இடத்தில் ஸரஸ்வதி நதியானது இந்த கவஷிரை சுற்றிலும் சூழ்ந்ததோ அந்த இடத்தை இப்பொழுதும் புனிய தீர்த்தத்தின் பெருமை அறிந்த பெளராணிகர்கள் பரிஸாரகம் என்ற பெயரால் அழைக்கின்றனர். இவ்விதம் கவஷிர் பெருமை பெற்றார்.

கவஷிர் இவ்விதம் பெருமை பெற்றதை அறிந்த ப்ரகு முதலிய முனிவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பின்வருமாறு ஆலோசித்தனர். இந்த கவஷிரை எல்லா தேவர்களும் அறிகிறார்கள். அவருக்கு பெருமை அளிக்கிறார்கள். ஆதலால் இவரிடமுள்ள சூதாடுவது முதலிய குற்றங்கள் தற்சமயம் இல்லை. ஆதலால் இவரை நம் அருகில் அழைத்துக் கொள்வோம் என்று தீர்மானித்தனர். இவ்விதம் தீர்மானித்து அவரை அழைத்து அவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஸுக்தத்தைக் கூறி யாகம் செய்தனர்.

இந்த ஸுக்தத்தின் பெருமையால் ஜலதேவதைகளுக்கும் மற்ற தேவதைகளுக்கும் ப்ரியமான இடத்தை அடைந்தனர். ஆதலால் இப்பொழுதும் யாகம் செய்பவர்களில் யார், இந்த உயர்ந்த ஸுக்தத்தின் பெருமையை உணர்ந்து யாகம் செய்கிறாரோ அல்லது இந்த ஸுக்தத்தின் பெருமையை உணர்கிறாரோ அவரும் தேவதைகளின் ஸ்தானத்தை அடைகிறான்.

இந்த ஸுக்தத்தை கூறும்பொழுது நடுவில் முச்சவிடாமல் தொடர்ச்சியாகக் கூறினால் நமக்கு எவ்வளவு மழை தேவையோ அவ்வளவு மழை கிடைக்கும். இந்த ஸுக்தத்தின் நடுவில் உள்ள ஒரு ருக்கின் பெருமையை வேதம் கூறுகிறது. அதற்காக ஒரு

உபாக்யானமும் தெரிவிக்கிறது. வசதி வரி என்று ஒரு ஜலங்கள் முதல் நாள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஏகதனம் என்ற பெயருள்ள ஒரு ஜலங்கள் மறுநாள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த இரண்டு விதமான ஜலங்களும் யாகத்திற்கு முன்பாகவே எடுக்கப்படுகின்றன. இவ்விதம் எடுக்கப்பட்ட இரண்டு விதமான ஜலங்களும் யாகத்தில் நான் தான் முன்பாக உதவி செய்வேன் என்று இரண்டும் போட்டியிட்டன. அப்பொழுது ப்ரகு என்ற முனிவர் இவ்விதம் ஜலங்கள் போட்டியிடுவதை பார்த்து, ஒரு மந்திரத்தின் பலத்தால் இவைகளின் போட்டியை விலக்கி அவைகளுக்குள் ஓற்றுமையை ஏற்படுத்தினர்.

இந்த உபாக்யானத்தினால் வேத மந்திரங்கள் தேவர்களையே கட்டுப்படுத்தும் திறமை பெற்றவைகள். தவறு செய்தாலும் நியமத்துடன் மந்திரங்களை கண்டுபிடித்தாலும் அல்லது ஜபித்தாலும் புனிதமாகிறான். மனிதர்கள் விலக்கினாலும் அவன் பெருமையை தேவர்கள் அறிந்து அவனுக்கு அருள் புரிகிறார்கள். தேவர்களே அவனை நோக்கி ஓடி வருகிறார்கள். பிறகு மனிதர்களும் அவன் பெருமையை உணர்ந்து அவனைச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள்.

ஆதலால் வேத மந்திரங்களுக்கு உள்ள சக்தி, பெருமை, வேறு எதற்கும் கிடையாது. வேதத்தில் ஒரு தொழில் போன்ற ஒரு ஸுக்தத்திற்கே இவ்வளவு பெருமை இருக்கும் பொழுது எல்லா வேதங்களின் பெருமையும் எப்படிப்பட்டது என்று நாம் உணர்கிறோம். ■

முன் அட்டைப்படம் : மாதுரி ஸகி ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிக வரதனின் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் கலியன் உத்ஸவம் அன்று நம் ஸ்வாமிகள்.

பின் அட்டைப்படம் : ஸ்ரீ ஸாப்ரமண்ய ஸ்வாமியின் அம்சமாக அவதரித்த பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷிகளும், திருவண்ணாமலையும்.

எந்தரோ மஹானுபாவுலு - 33

சசீமாதாவுக்கு மருமகள் இல்லாத வீடு ஸமன்யமாகத் தெரிந்தது. நிமாயியைப் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் கண்ணீர் விடுவாள். நிமாயிக்கும் அன்னையின் அந்தரங்கம் தெரிந்தாலும் மௌனமாக நகர்ந்துவிடுவான். அன்னைக்கு நற்குடிப்பிறப்புள்ள, சூணவதியுமான கன்னிகையை நிமாயிக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கவேண்டும் என்று ஆசை தீவிரமாக ஏற்பட்டது. பார்க்கும் சிறுவயது கன்னிகைகளை பரிசோதித்துக்கொண்டே இருப்பாள்.

கங்கைக்கரைக்கு ஸ்னானத்திற்குச் செல்லும்பொழுதெல்லாம் ஒரு அழகிய சிறிய கன்னிகை தன்னை அடிக்கடி ப்ரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் நமஸ்கரிப்பதை கவனித்து ஒருநாள் அந்தப் பெண்ணிடம், “குழந்தாய்! உன் பெயர் என்ன?” என்று சசீமாதா வினவினாள். அவரும் மிக ம்ருதுவாக தன் பெயர் விஷ்ணுப்ரியா என்று சொன்னதும், அன்னை, “ஆஹா! எத்தனை அழகான பெயர். உன்னைப் போலவே பெயரும் அழகாக உள்ளதே. உன் தந்தையார்?” என்று கேட்டாள்.

விஷ்ணுப்ரியா மிகவும் லஜ்ஜையுடன் தந்தையின் பெயரைச் சொல்லாமல், “ராஜபண்டிதர்” என்று சொன்னதும், சீதேவி, என்ன? ஸனாதனமிச்ராவின் பெண்ணா நீ! என்று ஆச்சரியப்பட்டாள். அன்னைக்கு விஷ்ணுப்ரியாவை நிமாயிக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கவேண்டும் என்று விருப்பம் ஏற்பட்டது. ஆனால் ஸனாதனமிச்ராவோ தனிகர். இந்த ஸம்பந்தத்தை ஏற்பாரோ, மாட்டாரோ என்று தயங்கினாள். பிறகு துணிந்து ஒரு தரகர் மூலம் மிச்ராவிடம் இது பற்றி ப்ரஸ்தாபித்ததும் மிச்ராவும் நிமாயியைப் போன்ற பெரிய பண்டிதரை நான் மாப்பிள்ளையாக அடைவதை எனது ஸெளாபாக்யமாக கருதுகிறேன். எனக்கே நீண்ட நாளாக இந்த ஆசை இருந்தது. ஆனால் ஸங்கோசத்தினால் இதைப் பற்றி பேசத் தயங்கிக்கொண்டிருந்தேன் என்று தனது ஸம்மதத்தைத் தெரிவித்தார். அன்னை, நிமாயியிடம் இதைப்பற்றி கூறியதும் நிமாயி வெட்கத்துடன் ‘அம்மா உன்னிஷ்டம் போல் செய்’ என்று கூறிவிட்டார்.

மடமடவென்று திருமண ஏற்பாடுகள் நடந்தன. சுபயோக சுபதினத்தில் நிமாயி விஷ்ணுப்ரியாவைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். நிமாயியின் வித்யார்த்திகளும் ஊரிலுள்ள தனிகர்களுமாகச் சேர்ந்து திருமணத்தை வெகு விமரிசையாக நடத்தினார்கள். விஷ்ணுப்ரியா ஸர்வகுண ஸம்பன்னனான நிமாயியை பதியாக அடைந்து பேரானந்தம் அடைந்தாள்.

நிமாயி தனது அவதார காரியங்களை ஆரம்பிக்கும் தருணம் நெருங்கியது. பகவத் ப்ரேமையின் உச்ச நிலையில் வெளிப்படும் ஸர்வவல்க்ஷணங்களும் நிமாயியிடம் பரிபூர்ணமாக அமைந்திருந்தது. உலகின் சரித்திரத்தில் அவரைப் போன்ற ஒரு மஹாபுருஷன் அதுவரை தோன்றியதில்லை. வர்ணனைக்கு அப்பாற்பட்ட ப்ரேம பாவங்கள் பொருந்தியவராக நிமாயி இருந்தார்.

ஒரு நாள் பாடசாலையிலிருந்து வீடு திரும்பும்பொழுது திடிரென்று புத்தகங்களை வீசியெறிந்தார். வீடு நோக்கி ஓடினார். வீட்டை அடைந்து அனைத்து பாத்திரங்களையும் முற்றத்தில் எடுத்து வீசினார். பல பாத்திரங்கள் உடைந்தன. எல்லோரும் அவரது இந்த நிலையைக் கண்டு ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டனர். கிட்டே நெருங்கியவரை அடித்தார். சில மாணவர்கள் அவரை பலவந்தமாகப்பிடித்து கட்டிலில் அமரச் செய்து இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டனர். அப்போது அவர், “நான் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணு பகவான். என்னையே பூஜை செய்யுங்கள். உலகில் நான் ஒருவன்தான் வந்தனத்திற்கும் பூஜைக்கும் தகுதியுள்ளவன். க்ருஷ்ண நாமம் ஓன்றுதான் உலகில் ஸாரம். மற்றவை எல்லாம் அஸாரம்” என்று பலமுறை கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

எல்லோரும் நிமாயிக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது. பூத ப்ரேத கோளாறு என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். அவருக்கு விதவிதமான சிகிச்சைகள் செய்தனர். தானாகவே சிறிது நாட்களில் அவருக்கு சாதாரண நிலைமை வந்துவிட்டது. பாடசாலைக்கு செல்ல ஆரம்பித்தார். ஆனால் இப்போது அவர் முன்பு மாதிரி குறும்புத்தனங்கள் செய்யவில்லை. வைஷ்ணவர்களைக் கண்டால் மரியாதையுடன் கைகுவிப்பார். மாணவர்களை புண்டாக்மின்றி கண்டால் நெற்றிக்கு இட்டுக்கொள்ளுமாறு கடிந்து

கொள்வார். அனைவரையும் ஸந்த்யாவந்தன நியமங்களை கடைபிடிக்கச் சொல்வார். தானும் மிக அழகாக துளஸ்பூஜை, பகவானுக்கு பூஜை ஆகியவற்றை ஒழுங்காக செய்வார்.

அனுகூலமான, ஸகல நற்குணங்களும், சௌந்தர்யமும் பொருந்திய விஷ்ணுப்ரியாவை மனைவியாக அடைந்தும் நிமாயி ஏதோ பெரிய ஓன்றை இழந்தது போல் இருந்தார். ஒரு வேளை தீர்த்த யாத்திரைக்குச் சென்றால் தனது மன நிலையில் மாறுதல் ஏற்படுமோ என்று யோசித்து கயா யாத்திரையை மேற்கொண்டார். அந்த நாட்களில் பித்ர ஸ்ரார்த்த கர்மாக்களுக்கு முக்கியத்துவம் அதிகமாக இருந்தது. அனைவரும் கயாவுக்கு சென்று ஸ்ரார்த்தம் செய்வது வழக்கம். அதுவும் வங்காளத்தில் இந்த வழக்கம் அதிகமாகவே இருந்ததால் நிமாயியும் கயாவுக்கு கிளம்பினார்.

அன்னையிடம் அனுமதி பெற்று, சில உறவினர்களுடனும், மாணவர்களுடனும் கயாவை நோக்கி பயணமானார். க்ருஷ்ண கீர்த்தனம் செய்துகொண்டே செல்லும் வழியில், மந்தார் என்னும் இடத்தில் நிமாயிக்கு கடுமையான ஜாரம் கண்டது. எந்த உபசாரத்திற்கும் கட்டுப்படவில்லை. நிமாயி, “எனது வ்யாதி ப்ராக்ருதமான ஓளாஷத்திற்கு கட்டுப்படாது. பகவத் க்ருபைதான் இதற்கு மருந்து. பகவத்க்ருபையைப் பெற ஸர்வஸ்ரேஷ்டமான ஸாதனம் ப்ராஹ்மணர்களுக்குச் செய்யும் அர்ச்சனையும் பூஜையும்தான். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் பகவானே, அக்னியும் ப்ராஹ்மணர்களும் எனது இரு முகங்கள் என்று கூறியிருக்கிறான். எனவே ப்ராஹ்மணர்களது பாதோதகத்தை அருந்தினால் என ஜாரம் தணியும்” என்றார்.

மாணவர்கள் உடனே “சிலர், பேருக்கு ப்ராஹ்மணர்களாக அனுஷ்டானமின்றி இருக்கிறார்களே. அப்பேர்ப்பட்ட தர்ம கர்மஹ்னர்களான ப்ராஹ்மண பந்துக்கள் என்று கூறப்படும் அவர்களுக்கு நாம் ஏன் ஆதாரவு தர வேண்டும்” என்று கேட்டனர். அதற்கு நிமாயி “நீங்கள் சொல்வது ஒரு விதத்தில் சரிதான். தர்மத்தை விட்ட ப்ராஹ்மணன் கறவை அற்றுப்போன பகவைப் போன்றவன். ஆனால் யாருக்கு சாஸ்தரப்படி வாழவேண்டும் என்று ஆசை உள்ளதோ அவர்கள் மற்றவர்களது தோஷத்தைப்

பார்க்கக்கூடாது. கறவை அளிக்கும் பசுவையும் கறவையற்ற பசுவையும் நாம் சேர்த்துத்தானே பராமரிக்கவேண்டும். இல்லா விட்டால் நாம் சுயநலமியாகிவிட மாட்டோமோ? கடவுளை அடைய விரும்பும் உத்தமமான ஸாதகன் யாரிடமும் தோஷம் பார்க்கக் கூடாது” என்றார். நீங்கள் சீக்கிரம் சென்று கிராமத்தில் யாராவது ப்ராஹ்மணரது பாத தீர்த்தத்தை வாங்கி வாருங்கள் என்றார்.

உடனே சில வித்யார்த்திகள் கிராமத்திற்குள் சென்று இரு வைஷ்ணவர்களது சரணத்தை தீர்த்தத்தால் அலம்பி அந்த நீரை எடுத்து வந்து நிமாயிக்கு தந்தனர். அதை அருந்திய கணத்தில் நிமாயியின் ஜாரம் தணிந்தது. இப்படி ப்ராஹ்மணர்களது மஹிமையை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க நிமாயி ஒரு லீலயைச் செய்தார். மேற்கொண்டு தன் யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

Rest on the Lap of Nature

HOTEL KODAI INTERNATIONAL

KODAIKANAL - 624 101

Tel : 04542 - 40649 / 40767, www.kodaiinternational.com

EKM : 08577 - 35324 | Chennai : 044 - 5357946

Salem : 0427 - 210102 | Bangalore : 080 - 2202615

*Group Chairman
Savadi T. Ganapathy Mudaliar*

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 39

- ஸ்வாமிகள்

ஒரு நாட்டை ஒரு பெரிய ராஜை ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து வந்தான். அந்த ராஜை ஒரு நல்ல வித்வானாகவும் கலைகளை ரசிக்கிறவனாகவும் இருந்தான். அவன் அடிக்கடி பல பெரிய பண்டிதர்களை அழைத்து, ஸன்மானங்கள் கொடுத்து அனுப்புவான். அதனால் அடிக்கடி அவனுடைய ஸபையில் பல பெரிய ஸங்கீத வித்வான்கள் வந்து பாடிய வண்ணமிருப்பர். ராஜை மிகப்பெரிய கலாரசிகனாக இருந்ததால், அவர்களை எல்லாம் மிகவும் உபசரித்து அனுப்புவான். அப்படி ஒரு ஸமயம், அவனுடைய ஸபைக்கு ஸங்கீதத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு பாடகர் வந்து அவனை மகிழ்வித்தார். ராஜை பெரிதும் ஆனந்தமடைந்து, அவரைப் பலவிதமாய் புகழ்ந்து, உபசரித்து பல ஸன்மானங்கள் கொடுத்து ராஜமரியாதைகளுடன் அனுப்பினான்.

அந்த பாடகருக்கு பல சிப்பந்திகள் உண்டு. அவர்கள் அவரை ஒரு பல்லக்கில் வைத்து தூக்கி வருவது வழக்கம். இவர் ராஜாவின் அரண்மனையில் இருந்து திரும்பும்பொழுது, இந்த சிப்பந்திகள் இவரை வெகுதூரம் தூக்கி வந்தமையால், வழியில் ஒரு சிற்றுயில் அவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதற்காக பல்லக்கை நிறுத்தச் சொன்னார். பல்லக்கிலிருந்து அந்த வித்வான் இறங்கி, இளைப் பாறினார். சிப்பந்திகள் சிறிது நேரம் கண்ணயர்ந்து, உறங்கச் சென்றனர்.

அச்சமயம், அவ்வூரில் பல சிறு பையன்கள் ஆடு மேய்த்த வண்ணம் இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் ஊருக்கு ஒரு பெரியவர் வந்து இருக்கிறார் என்றவுடன், அவரைப் பார்ப்பதற்காக அவரைச் சுற்றிக் கூடினர். இந்த வித்வான் நல்ல எண்ணம் கொண்டவர். மேலும் குழந்தை மனம் படைத்தவர். ஆதலால், அவர் அந்த ஆடு மேய்க்கும் பையன்களோடு அவர்களுக்கு ஸமமாகப் பேசினார். அந்த பையன்களும் அவரோடு பேசினார். இப்படி சிலநேரம் கழிந்தது. சிறிதுநேரம் கழிந்த பின்னர், அந்த பாடகருக்கு அந்த பையன்களின் மேல் ஒரு இரக்கம் தோன்றியது. அது என்னவென்றால், இந்த சிறுவர்கள் எப்பொழுதும் ஆடுதானே மேய்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களுக்கு கல்வி அறிவு ஏது?

ஆதலால், இவர்களுக்கு நல்ல ஸங்கீதம் கேட்கும் வாய்ப்பு இராதே என்று நினைத்தார்.

நல்ல ஆகாரங்கள் கிடைத்து சாப்பிடும் நல்மனம் படைத்த ஒருவன் ஒரு பிச்சைக்காரனை தெருவில் பார்த்தால் இரக்கப்படுவான் அல்லவா? அது போலவே இவருக்கும் இப்படி தோன்றியது. உடனே அந்த வித்வான் அந்த பையன்களைப் பார்த்து, “நான் பாடுகிறேன். நீங்கள் கேட்கிறீர்களா?” என ஆசையுடன் கேட்டார். அந்த பையன்களுக்கு ஸங்கீதம், ராகம், தாளம் இவையெல்லாம் சுத்தமாகத் தெரியாது. ஆதலால் அவர்கள் ஏதோ சுவையாகச் சொல்லப் போகிறார் என்று நினைத்து, உடன் அவரைச் சுற்றி உட்கார்ந்தனர். பண்டிதர் பாட ஆரம்பித்தார்.

உயர்ந்த ஸங்கீதத்தில் எப்பொழுதும் பாடகர் ராகஆலாபனைகளைச் செய்வார். அதாவது ராகத்தை நன்கு விஸ்தாரமாகப் பாடுவார். பாட்டில் ஒன்றி, தலையை ஆட்டுவார். கை ஏதாவது பாவழும் காட்டும். கைகள் தாளமும் போடும். ஆதலால் தொடையை மெலிதாகத் தட்டுவார். இப்படி அந்த பாடகர் உண்மையில் ரஸமாகப் பாடினார். சிறிது நேரம் கழித்து, அவர்களைத் திறந்து வெளியில் பையன்களைப் பார்த்தார். அவர்களெல்லோரும் அழுதுகொண்டு இருந்தனர். இவருக்கு ஒரே ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. எத்தனையோ ஸபைகளில் இவர் பாடி பலரை மகிழ்வித்திருக்கிறார். இங்கு ஒன்றும் தெரியாத பையன்களோ அழுகிறார்களே என்று, என்ன விஷயம் என்று விசாரித்தார்.

அந்த பையன்கள் பதில் பின்வருமாறு கூறினார்கள். “எங்களுடன் இருக்கும் ஆடுகள் இறக்கும்பொழுது, இப்படித்தான் ‘மே, மே’ என்று ஏதாவது கத்தும். கை, கால்களை உதறும். கண்களை மூடும், திறக்கும். இப்பொழுது நீங்களும் அப்படித்தான் இருக்கிறீர்கள். நீங்களும் இறக்கத்தான் போகிறீர்கள். அதனால், எங்களுக்கு வருத்தமாகிறது. அழுகிறோம்” என்றனர்.

அந்த பண்டிதருக்கு அப்பொழுதுதான் நல்ல புத்தி வந்தது. எப்படி உயர்ந்த விஷயமாயிருந்தாலும், தகுதியும், புரிந்து கொள்ளும் மனமும் இல்லாதவர்களிடம் எந்த விஷயமும் சொல்லவும், செய்து காட்டவும் கூடாது. அதுபோலவே அவர் அதன் பின் ஸங்கீத ரலிகர்கள் முன் மட்டுமே பாடலானார். ■

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்ய ஸ்ரீ முரளீநார் ஸ்வாமிகளின்

சைதன்ய மஹாப்ரபு நாமபிச்சா கேந்த்ரா

ப்ரேமிகபவனம், 24, நேதாஜிநகர், ஜாபர்கான்பேட்டை சென்னை - 83

கலேர் தோஷநிதே ராஜன் அஸ்தி ஹ்யேகோ மஹான் குண:
கீர்த்தநாதேவ க்ருஷ்ணஸ்ய முக்த ஸங்க: பரம்வரஜேத்

பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தன மேளா

(நாம ஸப்தாஹம்)

நிகழும் விக்ரம வருஷம், மாசி மாதம் 14ந் தேதி முதல் 20ந் தேதி வரை (26-2-2001 முதல் 4-3-2001) வரை சென்னை, மயிலாப்பூர், ரஸிக ரஞ்சனி ஸபாவில் (R.R. Sabha, Mylapore) காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே :
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே !!

அகண்ட நாமஸங்கீர்த்தனம், பூஜ்யஸ்ரீ முரளீநார் ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பரமாத்மாவின் க்ருபையால் நடத்த உத்தேவிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்தில் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் தான் அனைவருக்கும் கதியாக இருப்பதால் இதில் அனைவரும் கலந்துகொண்டு ஸர்வ நன்மைகளையும் அடையும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

நிகழ்ச்சி நிரல்

தேதி : 26-2-2001 முதல் 4-3-2001 வரை

தினமும்

காலை 6 மணி முதல் : நாம ஸங்கீர்த்தனம்
மாலை 6 மணி வரை

இரவு 7 மணி முதல் : பூஜ்யஸ்ரீ முரளீநார் ஸ்வாமிகளின்
இரவு 8½ மணி வரை ப்ரவசனம்

4-3-2001

இரவு 9 மணி முதல் இரவு 11 மணி வரை - திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனம்

ஸ்ரீ குருவாழூரப்பன் - 2

வஸாதேவர் த்வாரகையில் அதியத்புதமான ஒரு கோயிலை அமைத்து அதில் தனக்கு தெளம்யார் அளித்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விக்ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்தார். தான் பக்தியுடன் பகவானைப் பூஜித்து வந்தார். வஸாதேவரிடம் மூன்றாம் முறை புத்ரனாகத் தோன்றிய பகவான் அமானுஷ்ய லீலகளைச் செய்தான். பாரதப்போர் எனும் வியாஜத்தால் தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் அனைவரையும் மாஞ்சும்படி செய்தான்.

பகவான் தானும் வைகுண்டம் புறப்படும்பொழுது, உத்தம பக்தரான் உத்தவரை அழைத்து, “உத்தவா! எனது அவதாரப்பயன் பூர்த்தியாயிற்று. நானும் கிளம்பியபின் ஏழாவது நாளில் த்வாரகையை கடல்நீர் அமிழ்த்திவிடும். வஸாதேவர் ப்ரதிஷ்டை செய்த க்ருஷ்ண விக்ரஹத்தை காக்கவேண்டும். அதை கோர கலியில் பிறக்கும் மனிதர்களுக்காக ஓரிடத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதுதான் கலியில் வாடும் பக்தர்களை ரகசிக்க சக்தியுள்ளது.

ஆதலால் இதை தேவகுருவான ப்ரஹஸ்பதியிடம் அளித்து தகுந்த கோஷத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யும்படி சொல்வாய். மேலும் நீ பிறகு பத்ரிகாஸ்ரமம் சென்று த்யானம் செய்து பூத உடலை விட்டு வைகுண்டம் வருவாயாக” என்று க்ருஷ்ணர் கூறினார்.

இதைக் கேட்ட உத்தவர் அங்ஙனமே ப்ரஹஸ்பதியிடம் கூறினார். அவர் த்வாரகை முழுகிப் போவதற்குள் நாமங்கு சென்று பகவானுடைய கட்டளையை பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று ஒடோடி வந்தார். கடலும் த்வாரகையை நாற்பறமும் அலைகளால் சூழ்ந்துகொண்டது. கோயில் இருப்பிடம் தெரியவில்லை. விக்ரஹம் கிடைக்கவில்லையென்றால் பகவத் அபசாரம் நேருமே என அலைந்து நீரில் கவனித்துத் தேடினார்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விக்ரஹம் அலையில் அங்கும் இங்கும் அலைவதைக் கண்டார். பேரானந்தம் அடைந்து அருகே சென்று

அதை எடுக்க முயற்சித்தார். ஆனால் அலை அதை அடித்துக்கொண்டுச் சென்றது. வெகுநேரம் அலைந்தவுடன் தன்னால் முடியவில்லை என்று உணர்ந்து வருண ராஜனைத் தயானம் செய்தார். வருணன் ப்ரத்யக்ஷமாகி “கவலைப்படாதே! என்னருளால் அலை அடங்கும்” என்றார்.

அலை ஒயும்பொழுது எதிர்ச்சையாக வாயுவும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். ப்ரஹல்ஸ்பதி, வாயுவின் துணைகொண்டு மெதுவாக க்ருஷ்ண விக்ரஹத்தை கடவிலிருந்து எடுத்தார். தேவகுரு பகவானது கட்டளையின்படி அதை ஒரு புன்ய கோஷத்ரத்திலே அமைக்க இருவரும் ஆகாய மார்க்கமாக ஓவ்வொரு தேசமாகத் தேடினார்.

அவர்களது மனதிற்கிசைந்த உத்தம புன்ய கோஷத்ரம் அகப்படவில்லை. வெகு காலம் அலைந்து இருவரும் முடிவில் ஓரிடத்தைக் கண்டனர். அது பல்வகை செடி கொடிகள் மரம் நிறைந்ததாக இருந்தது. இது எந்த இடம்? என்று ஆலோசித்தனர். சிறிது அருகே வந்து கவனித்தனர். தென்னஞ்சு சோலையும், பாக்கு மரங்களும், வாழை, பலா முதலிய மரங்களும் அடர்ந்திருந்தது. ஆங்குள்ளோர் ஒழுக்கம், தர்மம், நீதி, அடக்கம், பக்தி, கபடமின்மை முதலிய நற்குணமுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்.

புன்யஸ்தலங்கண்டது

இருபத்தோரு தலைமுறை கஷத்ரியர்களை ஜயித்து ஸகல பூமியையும் தானம் செய்த பரசுராமர், தானம் தந்த இடத்தில் தானிருக்கலாகாது என்று எண்ணினார். மேற்கு கடவிலே தனது பரஸூலை எறிந்து தனக்கு வலிக்க இடம் தரும்படி கூறினார். வருணராஜனது உத்தரவுப்படி ஸமுத்ரராஜன் இடமளித்து தான் வெகுதூரம் விலகினார். அந்த இடமே கேரளம். அதைக் கண்டவுடன் இங்கு பகவத் விக்ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்யலாமென எண்ணினார்.

மேற்குக் கரை ஓரமாக ஒரு தடாகமிருந்தது. அது தாமரை, குழுதம், அல்லி, குவலயம் முதலிய தில்ய புஷ்பங்கள் நிறைந்திருந்தது. ஹம்லம் முதலிய பக்ஷிகள் ஆங்கு அழகாக

ஸப்தித்துக் கொண்டிருந்தன. அங்கு கைலாசநாதன் பார்வதியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். சிவ கணங்கள் தூரத்திலிருந்து காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தன. ப்ரஹஸ்பதியும் வாயுவும் பயபக்தியுடன் அவரைப் பலமுறைப் பணிந்து துதித்தனர். கருணை கொண்ட சிவன், ஓ தேவகுரோ! வாயுவே! வாருங்கள்! நீங்கள் வந்த காரியத்தை அறிவேன். பகவானிட்ட கட்டளையையுணர்வேன்! உங்களை எதிர்பார்த்தே இங்கு தங்கி இருக்கிறேன்.

இந்த கிருஷ்ண விக்ரஹத்தைத் தேடிப்பிடித்துப் புண்ய கோஷ்டரத்தில் இதை ப்ரதிஷ்டை செய்ய நீங்கள் படும்பாடு மிகச் சிறந்ததே! கொண்டாடத் தக்கதே! வைகுண்டநாதனுக்கும் எனக்கும் யாதொரு பேதமுமில்லை! இருவரும் ஒருவரே! க்ருஷ்ண விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டைக்கு இது மிகவும் சிறந்த இடம். அதனால் தான் நானிங்கு தங்கி இருக்கிறேன். இங்குதான் முன்னற் ப்ரசேதஸ்ஸாகஞ்கு ருத்ரகீதமும் உபதேசம் செய்தேன். இந்த இடம் எனக்கும் அம்பிகைக்கும் மிகப் பிரியமான இடம். அம்பிகாபுரம் என்றே இவ்விடத்திற்குப் பெயர் உண்டானது.

நீங்கள் கொண்டு வந்த விக்ரஹத்தை இங்கு நல்ல முகூர்த்தத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யுங்கள். கலியில் பாபத்தை நீக்கி பக்தர் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய இந்த இடத்திற்கு ஸமமாக பூமியில் வேறோரிடங் கிடையாதென்றார்.

குருபவனபுரம்

பரமசிவன் கூறியபடி அந்த தடாகத்தின் தென்கரையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விக்ரஹத்தைக் குருவும் பவநனுமாகச் சேர்ந்து சுப முகூர்த்தத்திலே ப்ரதிஷ்டை செய்தார்கள். தேவகுரு நினைத்தவுடன் தேவலோகத்திலிருந்து காமதேனு வந்தது. பகவானுடைய பூஜைக்கு வேண்டிய ஸர்வ த்ரவ்யங்களையும் தந்தது. பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் குருவும் பவநனுமாகப் பூஜை செய்தார்கள்.

தேவ சில்பியான விப்பவகர்மாவை நினைத்தார் குரு. அவரும் உடனே அங்குவந்து அவர் விரும்பியபடி பகவானுக்கு அதியத்புதமான ஒரு கோவிலையும் அதனஞ்சே பல வர்ணத்தாரும்

அமர்ந்து அவரவர் ஸ்வதர்மத்தை நன்கு அனுச்சித்து பகவானையும் ஆராதித்து இஹபர சுகம் பெறுமாறு திவ்ய நகரத்தையும் ப்ரதிஷ்டை செய்தான். அதனால் குருபவனபுரம் என்ற பெயர் வந்தது. அதுவே குருவாழு ஊர். இந்த இடத்தில் பகவான் எல்லாவிதமான பாபத்தையும் ரோகத்தையும் நீக்கி பக்தருக்கு இன்பத்தைத் தருகிறார். இது ப்ரத்யக்ஷம்.

ஓ ஜிநமேஜய! நீ அந்த திவ்ய கோஷ்டரஞ்சிசென்று பகவானை ஆராதித்து உனது ரோகத்தை அகற்றிக்கொள். நோயகலுவதுடன் முக்தியையும் பெறலாம். இதில் சிறிது கூட ஸந்தேகமில்லை என்று தத்தாத்ரேயர் கூறியதைக் கேட்டு, ஸந்தோஷமடைந்த அரசன் ஜிநமேஜயன், ஸத்குரோ! கிருஷ்ணன் எங்களுக்குக் குலபந்து அல்லவா? பாண்டவர்களைக் காத்ததுடன் அப்ரவுத்தாமா ப்ரயோகம் செய்த அபாண்டவாஸ்தரம் தனது தாயின் வயிற்றில் சிகவாக இருந்த என் தந்தை பரீக்ஷித்தையும் காத்தருளினார். என்னையும் கைவிடமாட்டார். ஆதலால் அங்கு செல்கிறேன். தாங்களும் என்னுடன் வந்தருள வேண்டுமென ப்ரார்த்தித்தான்.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு

1. நமது மிஷன் சார்பில் ஜில்லை '95 முதல் “மதுரமுரளி” தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை வெளிவருகின்றது. இதில் அனைவரும் சந்தாதாரர்களாக சேர்ந்து பயனடைய கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

தனிப்ரதி ரூ.5/-, உள்ளாடு : ஆண்டு சந்தா ரூ. 60/-
ஆயுள் சந்தா ரூ. 750/-

2. ஸந்தாதாரர்கள் தங்களுடைய முகவரியில் ஏற்படும் மாறுதலை நமது மிஷனுக்கு உடனே தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம். அப்பொழுதுதான் “மதுரமுரளியை” சரியான முகவரிக்கு அனுப்ப இயலும்.

நந்திபுர விண்ணகரம்

ஒரு ஸமயம் கைலாச பர்வத்தினுடைய சிகரத்தில் ஆல வ்ருக்ஷத்தின் கீழ் வீராஸனத்தில் ருத்ராக்ஷமாலையும் - கபால மாலைகளையும் அணிந்தவராய், பஸ்மம் தரித்தவராய், செஞ்ஜடையை உடையவராய், தலைமேல் கங்கையும், சந்திரனும் உடையவராய், உபவீதம் அணிந்தவராய் விப்பவநாதனான ஸாக்ஷாத் கைலாசபதி எழுந்தருளி இருந்தார். அச்சமயத்தில் எல்லா முனிவர்களும் மஹேஸ்வரனான அவரை வணங்கி ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யத் தொடங்கினர். பரப்ரஹ்மம் எது என்றும், உலகிற்று முதல் காரணம் எது என்றும், நிர்குணமான நிராகாரமான அக்ஷரப்ரஹ்மம் எது என்றும் விசாரம் செய்தனர்.

ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களையும் அளித்த வேதவ்யாஸரும் அந்த ஸபையில் இருந்தார். வேதவ்யாஸர், “நான் ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களையும் நன்றாய் அலசிப் பார்த்துவிட்டேன், ஸத்யத்தின் மேல் ஸத்யம் செய்கின்றேன். கையைத் தூக்கி சபதம் செய்கின்றேன். வேதத்தைவிட உயர்ந்த சாஸ்த்ரமில்லை, அச்சுதனைவிட உயர்ந்த தெய்வமில்லை என்று கூறினார். எல்லா சாஸ்த்ரத்தின் ஸாரமும் நாராயணனே பரம்பொருள் என்பதும், அவனையே த்யானிக்கவேண்டும் என்பதுமே ஆகும் என்று அவர் கூறினார்.

பரமேஸ்வரர் முன் வீற்றிருந்த ஶிவபக்தியில் சிறந்தவரான நந்திகேஸ்வரரோ, ஶிவபெருமான் எதிரில் வேறு தெய்வத்தைப் புகழ்வதை விரும்பாமல் கையைத் தூக்கி சபதம் செய்யும் வ்யாஸருடைய கையை ஸ்தம்பிக்கச் செய்துவிட்டார்.

விஷ்ணு த்யானமே லக்ஷ்யமாய் கொண்ட ஶரிவன் இதனைக் கண்டு கோபமடைந்தார். அங்குள்ளவரையும் நந்திகேஸ்வரரையும் நோக்கி, “வ்யாஸர் கூறியது சரிதான். விஷ்ணுவே பரத்வம் என்பதை நானும் அங்கீகரிக்கின்றேன். நானும் ஹரியையே த்யானம் செய்கின்றேன். நீங்களும் ஹரியையே த்யானம் செய்யுங்கள்.

நந்தியைப் பார்த்து, இதை அறியாமல் ப்ரஹ்மவாதியான வ்யாஸரிடம் நீ அபசாரப்பட்டுவிட்டாய். வினயமற்றவனும், முடனும் நாராயணனிடம் அஸுயை உள்ளவனுமான உன்னை கைவிட்டு விட்டேன். நீ சீக்கிரமே என்னைவிட்டு வெளியேறிவிடு” என்று கூறினார்.

இவ்வாறு சொன்ன பரமேஸ்வரனைப் பார்த்து வ்யாஸ முனிவர் இனிமையாகப் பேச ஆரம்பித்தார். “உமது ஹ்ருதயத்தில் விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவினுடைய ஹ்ருதயத்தில் தாங்களிருப்பதையும் நான்றிவேன். உண்மையில் உங்களிருவருக்கும் ஒரு பேதமும் இல்லை. நந்திகேஸ்வரர் வினயமில்லாததாலோ அஸுயையினாலோ என்னை சபிக்கவில்லை.

தங்களிடமுள்ள பக்தியினால்தான் அவ்வாறு செய்தார். அவர் தங்களுடைய வாஹனமல்லாவா. அவர் தார்ம ஸ்வரூபமல்லவா. எனவே, அவரை மன்னித்தருளி அவருக்கு ஏதாவது பரிகாரம் கூறி ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார்.

சாந்தமான பரமேஸ்வரன் நந்திகேஸ்வரரைப் பார்த்து பலவிதமாக அன்புடன் ஸமாதானம் கூறி, “சீக்கிரமே பூலோகம் செல். அங்கு கும்பகோணம் ஸமீபத்தில் உள்ள மனிமுத்தாறு நதிக்கரையில் உள்ள பூநோதனான விஷ்ணுவை ஆராதித்து சாபவிமோசனம் பெற்று மீண்டும் கைலாசத்திற்கு வந்து வழக்கம் போல் என்றும் கைங்கர்யங்களைச் செய்து வருவாயாக” என்று அனுக்ரஹித்தார். நந்தியும் அவ்வாறே செய்து கைலாசத்தை அடைந்தார்.

நந்திகேஸ்வரர் ஆராதித்த விஷ்ணுவானவர் இன்றும் கும்பகோண ஸமீபத்தில் நத்திபுரவிண்ணகரம் என்ற கேஷத்ரத்தில் அருள்பாலித்து வருகிறார். இந்தப் பெருமாளை ஸேவிப்பவர்களுக்கு ஸர்வ மங்களங்களும் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 66

**சோம்பியாய் சும்மா சுகமுண்டுறங்கிடற்
சொல்வேறென் கதி அருணாசலா.**

ஸாப்ரமண்ய ஸ்வாமியின் அவதாரமே திருஞானஸம்பந்த ஸ்வாமிகள் என்பதற்கு அநேக ஆதாரங்கள் உள்ளன. திருஞான ஸம்பந்த ஸ்வாமிகளைப் பற்றி ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதான் கூட, தனது பெளந்தர்யலஹரி என்னும் அம்பாளை பற்றிய ஸ்தோத்திரத்தில் குறிப்பிடுகிறார். ஞானஸம்பந்தர் நான்கு வயதில், பாலுக்காக அழுதபொழுது, ஸாக்ஷாத் திரிபுரஸாந்தரியான அம்பிகை வந்து பால் கொடுத்தாள். இதை நினைவில்கொண்டு, ஆதிசங்கரர் அம்பாளின் ஸ்தன க்ஷீரத்தின் மஹிமை எப்படிப்பட்டது என்று கூறும்பொழுது, ஞானஸம்பந்தருக்கு ஞானம் வந்தது அம்பாளின் ஸ்தனக்ஷீரத்தினால்தான் என்கிறார்.

ஆதவினால், ஸாப்ரமண்ய ஸ்வாமியே ஞானஸம்பந்தர். அவருடைய முடிவு எவ்வாறு உள்ளது என்றால், அவருக்கு ஆச்சாள்புரம் எனும் கிராமத்தில் விவாஹம் நடக்க ஏற்பாடாகி இருந்தது. விவாஹ ஸமயத்தில் அங்கு ஒரு கோவிலில் ஒரு பெரிய ஜோதி ஏற்பட்டு, அதனுள் அனைவரும் கலந்துவிட்டனர் என்று இருக்கிறது. ஆக, ஞானஸம்பந்தரின் மறைவும் ஜோதியில் உள்ளதால், அவர் ஸாப்ரமண்யரின் அம்சமே.

குமரிலபட்டர் எனும் மஹானை ஸாப்ரமண்ய ஸ்வாமியின் அம்சமாக சொல்வதுண்டு. பகவான் ஓவ்வொரு காலத்தில் ஓவ்வொரு மார்க்கத்தை ப்ரகாசப்படுத்த வருகிறான். ஞானஸம்பந்தர் ‘பக்தி’ மார்க்கத்திற்காக வந்தார். குமரிலபட்டர் கர்ம மார்க்கத்திற்காக வந்தார்.

குமரிலபட்டர் வேதமார்க்கமான கர்ம மார்க்கத்தை உயர்த்துவதற்காக அவதரித்தவர். அவர் வேதமார்க்கத்தை இழிந்து

பேசி வந்த பெளத்த மதத்தில் சேர்ந்து, அந்த குருமார்களுடன் கூடி, பெளத்தம் பயின்றார். பின்னர் இதனாலே அவர்களை கண்டிப்பது அவருக்கு சுலபமாயிற்று. தனக்கு பெளத்தம் கற்றுவித்த குருவிற்கே தான் துரோகம் செய்துவிட்டதாக என்னிய அவர், அதற்காக சாஸ்திரத்தில் என்ன பிராயச்சித்தம் என்று தேடினார்.

அதன்படியே தீர்மானித்து உமியினால் ஒரு பெரிய அக்னியை ஏற்படுத்தி, அந்த அக்னிக்குள் தனது ப்ராணனை தியாகம் செய்துவிட்டார். இப்படி ஸாப்ரமண்யர் அம்சமாக வந்த குமரிலபட்டரின் முடிவும் ஜோதியில்தான் முடிந்துள்ளது.

திருவிசலூரில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீதர அய்யாவாள், கீத கோவிந்தம் பாடிய ஸ்ரீ ஜெயதேவ ஸ்வாமிகள், பக்த மீரா போன்றவர்கள் தங்களது சர்த்துடன் பகவானோடு கலந்ததாக பார்க்கிறோம். ஸ்ரீ ஸ்ரீதர அய்யாவாள் திருவிடைமருதூர் மஹாலிங்க ஸ்வாமிகளிடம் ப்ரதோஷ காலத்தில் இரண்டறக் கலந்தார்.

ஸ்ரீ ஜெயதேவர் பூரி ஜெகன்னாத பெருமாளிடம் ஜக்கியமானார். மீரா தவாரகாநாதனிடம் இரண்டறக் கலந்தாள். இதைத் தவிர குமரிலபட்டர், ஞானசம்பந்தர் ஆகியோர் ஜோதியில் கலந்ததை கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் இதற்கு முன் பல மஹாத்மாக்களின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தாலும் சரி, நமது ரமண மஹரிஷிகளின் முடிவில் அவருடைய சர்த்திலிருந்து ஒரு பெரிய ஜோதி கிளம்பி அருணாசலத்தில் ஜக்கியமானது போல் யாருடைய சரித்திரத்திலும் இல்லை. ரமண மஹரிஷிகளின் முடிவும் ஒரு ஜோதியில் இருப்பதால் அவரும் ஸ்ரீ ஸாப்ரமண்ய ஸ்வாமியின் அவதாரம்தான்.

(தொடரும்)

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே । ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே ॥ நாமா சொல்வோம்	விரும்பியதை பெறுவோம்,
---	-----------------------

ஸதாஸிவ பிரும்மேந்திராள் - 3

ப்ரும்மேந்திராள் திகம்பரராக கிளம்பியது ஏனையோருக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தை கொடுத்தது. பலர் அவரை புரிந்து கொள்ளாதவர்களே என்று சுலபமாக சொல்லிவிடலாம். ஸ்ரீ பரமசிவேந்திராளின் மற்ற சீடர்கள் ப்ரும்மேந்திராளின் நிலையைக் கண்டு குருவிடம் அதை தெரிவித்தனர். கிட்டத்தட்ட அவருக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்பதுபோல் அவர்கள் தெரிவித்தனர். பரமசிவேந்திராளுக்கு தனது சிஷ்யர்களைப் பற்றி நன்கு தெரியுமாதலால், பூரணமாக விசாரித்துவிட்டு, சிறிது நேரம் நிஷ்டையில் ஆழ்ந்தார். பின் கண்களை திறந்து, “ஸதாஸிவம் அடைந்த நிலை எனக்கு வரவில்லையே! என்ன செய்வது? அவன் கொடுத்து வைத்தவன். பெற்கரிய நிலையைப் பெற்றுவிட்டான்” என்று ஸதாஸிவ ப்ரும்மேந்திராளை மிகவும் புகழ்ந்து சொன்னார்.

ப்ரும்மேந்திராள் அக்காலத்தில் ஸஞ்சரித்தது மற்றவர்களுக்கு சற்றும் புரியாத புதிராகவே இருந்தது. அம்மஹான் எங்கு இருப்பார்? என்ன செய்து கொண்டிருப்பார்? ஏதாவது பேசுவாரா, அவருடைய நியமங்கள் என்ன? என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. கிட்டத்தட்ட அம்மஹான் அச்சமயத்தில் கொண்டிருந்த வாழ்க்கை, ஸமீப காலத்தில் திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீசேஷாத்திரி ஸ்வாமிகளின் வாழ்க்கை போலிருந்தது. இருந்தாலும் மஹான்கள் வெளியில் ஓன்றுபோல் தோன்றமாட்டார்கள் அல்லவா?

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும், ஞானஸம்பந்த ஸ்வாமிகளும் பரம சிவபக்தர்கள். இருவரும் அதி ஆச்சரியமான செயல்களை செய்து இருக்கின்றனர். இருவரும் மிக மிக சிறிய வயதே உலகில் வாழ்ந்தனர். சுந்தரர் 18 வருடங்கள் வாழ்ந்தார். ஸம்பந்தர் 16 வயதே வாழ்ந்தார். இருப்பினும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு இரு மனைவிகள். ஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளோ ப்ரும்மச்சாரி.

ப்ரும்மேந்திரரும் ஸதா சர்வகாலம் ப்ரும்மத்யானத்திலேயே ஆழ்ந்து விட்டபடியால், அவர் மெளனியாகவே இருந்துவிட்டார்.

அவர் பேசி யாரும் பார்க்கவில்லை. அவர் யாரிடமும் நின்று எதுவும் வேண்டும் என்று கேட்டதாக இல்லை. யாரையும் ஒரு செயலை செய்வதை தடுத்ததாகவும் இல்லை. காடு நகரம் என்று பாராது, ஸதா ஸஞ்சரித்த வண்ணமிருந்தார். ஸதாசிவ ப்ரும்மேந்திராளிடம் அப்பொழுதே தங்கள் மனதில் பக்தி கொண்டவருமிருந்தனர். அஷ்டமா சித்திகளும் இவரிடம் குடிகொண்டிருந்தது. தன்னிடம் பக்தியாக இருந்தவருக்கு, திடீரென்று தோன்றி தரிசனம் தந்து மறைபவராகவும் இவர் இருந்தார். இவர் ஸ்நானம் செய்வது, அன்னம் உண்பது என்பதை விட்டவராகவே இருந்தார்.

யாராவது இவரிடம் பக்தி கொண்டவர்கள் இவரை பலாத்காரமாகவோ, வற்புறுத்தியோ, இவரை குளிக்க வைத்து, உண்டி கொடுத்தால் உண்டு. இல்லையேல் இல்லை. இவரின் மஹிமையை புரிந்து கொள்ளாமல் அபசாரப் பட்டவர்களும் உண்டு. அவர்களிடம் கூட இம்மஹான் கோபித்ததாக இல்லை. ஆனால், துராத்மாக்கள் ஸாதுக்களுக்கு தொல்லை கொடுத்தால், பகவான் துஷ்டர்களை உடனுக்குடன் தண்டிக்கிறான் அல்லவா? (சாதாரணமாக பாபம் செய்தால், அது எப்பொழுது தாக்கும் என்பது தெரியாது. மறுஜென்மத்தில் கூட தாக்கலாம். ஆனால், ஸாதுக்களுக்கு வேணுமென்று அறிந்து செய்யும் தீங்கு, உடனுக்குடன் தீமை விளைவிக்கும்). திருவண்ணாமலை ரமண மஹரிஷிகளுக்கு தொல்லை கொடுத்தவர்களை, அவர் சபித்ததாகவோ, திட்டியதாகவோ அவர் சரித்திரம் கூறவில்லை. ஆனால், அவருக்கு தொல்லை கொடுத்தவர்கள் படாத கஷ்டம் பட்டு, துர்க்கதியை அடைந்தனர் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது.

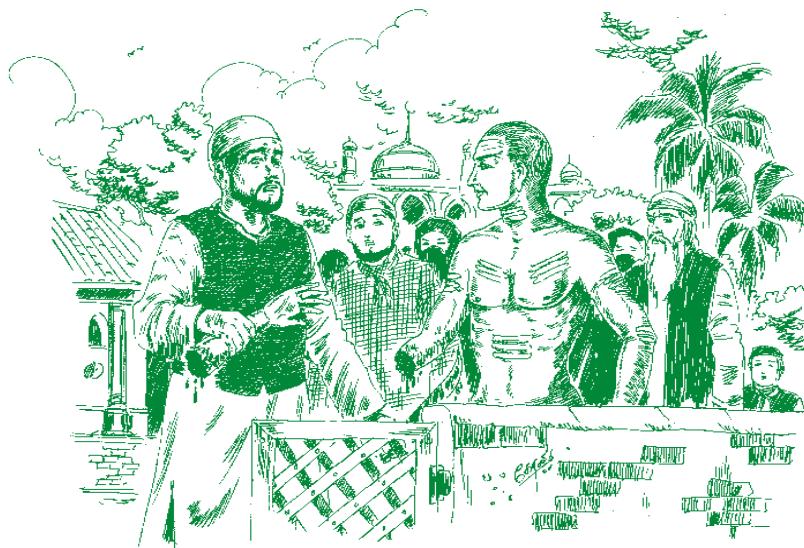
ஒரு ஊரில் ப்ரும்மேந்திரர் ஸஞ்சரித்து வரும் காலத்தில், ஒரு விறகுவெட்டி மிகுந்த சமைகொண்டு வந்துகொண்டிருந்தான். தனது எதிரில் வரும் ப்ரும்மேந்திரரைப் புரிந்து கொள்ளாமல், அவர் தலையில் தன் சுமையை இறக்கிவிட்டான். ப்ரும்மேந்திரர் யாதொன்றும் சொல்லாமல், அவன் இட்ட சுமையை தூக்கிக் கொண்டு, அவன் பணித்த வழியில் நடந்தார். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் இதுபோல் ரகுகுண மஹாராஜாவின் பல்லக்கை ஜடபரதர் தூக்கி

வந்தார் என்று பாகவதம் கூறுகிறது. ஜடபரதருக்கு தான் ஒரு கூலியாள் என்றோ, தாம் அரசனை தூக்குக்கிறோம் என்றோ யாதொரு எண்ணமற்று செய்தார். இங்கும் ப்ரும்மேந்திரர் அவ்வாறே தூக்கி வந்தார். அந்த விறகுவெட்டி ஒரு எஜமானனிடம் வேலை பார்த்து வந்தான். அந்த எஜமானனுக்கு சுமை கொண்டு சென்ற வண்ணமிருந்தான். எஜமானன் வீடு வந்தவுடன், ப்ரும்மேந்திரரிடம் இருந்த சுமையை, விறகுவெட்டி இறக்கி வைக்கச் சொன்னான்.

அந்த எஜமானன் ஒரு போக்கிரி. ஆதவின் அந்த விறகுவெட்டியை மிகவும் சாதுர்யமாக கார்யம் செய்ததற்கு, மிகவும் சிலாகித்துப் பேசினான். ப்ரும்மேந்திரருக்கு, அந்த பாவிகள் மனிதாபிமானமாக்கூட எந்த உபசாரமும் செய்யவில்லை. அவர் சென்றுவிட்டார். அவர் அதைப் பற்றி ஏதும் நினைக்கவுமில்லை. ஆனால் அந்த விறகுகளோ கொள்ளிக்கட்டையாயின. தீப்பற்றி, வீடே எரிந்துவிட்டது. ஜடபரதரை பலியிட முயன்ற காபாலிகர்களை, பலி தெய்வமான காளியே வந்து கொன்றதாக பாகவதம் கூறுகிறது. ‘தெய்வம் நின்று கொல்லும்’ எனும் பழுமொழி பாமர மக்களுக்கே பொருந்தும் போலும்.

பிறிதொரு நாள், வேறொரு தேசத்தில் ஒரு மிலேச்சனின் க்ருஹத்திற்குள் புகுந்து, யாதொரு நோக்கமுமின்றி ப்ரும்மேந்திரர் அவனுடைய வீட்டின் உள்ளறைகளுக்கும் சென்றுவிட்டார். அந்த மிலேச்சன் என்ன பாக்யம் அதற்கு செய்தான் என்று தெரியவில்லை. அவனுக்கு இவரைப் புரியவில்லை. அதில் ஆச்சரியமுமில்லை. இவரை ஒரு பைத்தியம் என்று எண்ணி, வெகுண்டு அவர் கையை ஒரு கத்தி கொண்டு வெட்டி, துரத்திவிட்டான். ஜகத் ‘மித்யை’ என்றால், அது அனுபவத்தில் இருந்தது ப்ரும்மேந்திரருக்கு.

ரமண மஹரிஷிகள் கண்களை இமையாமலே இருப்பார். ஒரு துஷ்டன் அவரை சோதிக்க எண்ணி, கள்ளிப்பாலை எடுத்து அவர் கண்களில், கொட்ட சென்றான். அப்பால் பட்டால், கண் குருடு ஆகிலிடும். அவரோ அவன் செய்கையை லக்ஷ்யமே செய்யாமல் இமை கொட்டாதிருந்தார். அவர் ஸதா நிஷ்டையிலிருக்கும் வழக்கமுடையவர். அவன் ஆச்சரியப்பட்டு விட்டுவிட்டான்.

இங்கு ப்ரும்மேந்திரரின் கை வெட்டியது அவருக்குத் தெரிந்தால்தானே அவர் ஏதாவது பதில் செய்கை செய்வதற்கு. அவரோ ஸதா நிஷ்டையிலிருப்பவர். ஒன்றும் நடவாததுபோல் அவர் பாட்டுக்கு சென்றுவிட்டார். மிகவும் அதிர்ந்து போனான் அந்த மிலேச்சன். அவனுடைய பூர்வபுண்யவசத்தால் அவரை மஹான் என்று தெரிந்து கொண்டு, அவரைத் தொடர்ந்து, அனுகி, மன்னிப்பு கேட்டான். அவர் யாது விஷயம் என்று அப்பொழுது தன் சைகையாலே கேட்க, அவன் நடந்ததை தெரிவித்தான். அவர் தனது கையைப் பார்த்து தடவிக் கொடுக்க, கை முன்போல் வந்துவிட்டது.

மஹான்கள் நினைத்தால் எதுவும் நடக்கும். செம்பருத்தி செடியில் ஓருவிதமான பூ மட்டுமே பூக்கும் என்றால், அதையும் கூட அவர்களால் மாற்ற முடியும். ஆனால் மக்களை அவ்வாறு செய்து மகிழ்விப்பது அவர்கள் நோக்கம் அல்லவே? மீண்டும் ப்ரும்மேந்திரர் தன்பாட்டுக்கு சென்றுவிட்டார்.

சற்று முன்னர் இறந்து போன தனது பக்தனின் மகனை அப்பர் ஸ்வாமிகள் பிழைக்க வைக்கிறார். சில தினம் முன் மரித்து சாம்பலான பூம்பாவைக்கு ஞானஸம்பந்தர் உபிர கொடுக்கிறார். நின்ற இடத்திலிருந்து கொண்டே, சுந்தரர் பல வருடம் முன் முதலை முழுங்கிய ஒரு அந்தனை சிறுவனை முதலை முதற்கொண்டு திரும்ப வரவழைத்து உயிர் கொடுக்கிறார்.

அப்பர் பலநாட்கள் கொதிக்கும் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் இருக்கிறார். ஒன்றும் நடவாதது போல் பின் ‘மாசில் வீணையும்’ என்று பரமேஸ்வரனைப் பாடுகிறார். மலையிலிருந்து தள்ளிய போதும் கூட, சிறிதும் கூட, பாலகனான ப்ரஹ்லாதனுக்கு நாராயண ஸ்மரணம் தப்பவில்லை. கல்கட்டி தள்ளி விட்டாலும், அப்பருக்கு கல்லும் தோணியாகிறது. கடவில் தள்ளி விட்டாலும், பாலகன் ப்ரஹ்லாதனை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

கோராகும்பர் தனது கைகளை தானே வெட்டிக் கொள்கிறார். அதனால் துக்கப்படவில்லை. மாறாக மகிழ்ச்சியே கொள்கிறார். பெற்ற மகன் இறந்ததை கூட மறந்து போகும்படி, அவருக்கு இருக்கும் இறைவன் மேல் உள்ள பித்து அவரை இப்படி ஆக்குகிறது.

அடியவர்களின் வாழ்க்கையில் அற்புதங்கள் அநேகம் நடக்கத்தான் செய்கிறது. நம்ப மனமிருந்தாலே போதும். ஈஸ்வரனுடன் ஒன்றிப் போயிருந்த ஸதாசிவ ப்ரும்மேந்திராள் தம் பொருட்டு வருந்தும் மிலேச்சனுக்காக, தனக்கு கை மறுபடி கொடுத்துக் கொண்டார் எனலாமே தவிர, அடியவர்களுக்கு உலகில் ஒரு காரியம் செய்வது அஸாத்தியம் என்றோ, அவர்களுக்கு உலகில் பற்று இருக்கிறது என்றோ என்னுவது மகா பிசு. தம் பொருட்டு அவர்கள் காரியங்கள் செய்துகொள்வதே இல்லை. உலகம் அவர்களுக்கு பொய்யானாலும். உலகில் வாழும் மக்களின் நலன்களின் பொருட்டு அவர்கள் காரியங்களைச் செய்கின்றனர்.

(தொடரும்)

மஹாபாரத கதைகள்

— நளோபாக்யானம் (தொடர்ச்சி)

இந்திரன் சென்ற பிறகு கலி, த்வாபரனுடன் சேர்ந்து கொண்டு இந்திரனின் எச்சரிக்கையை அலகூஷியப்படுத்தி, நிஷீத நாட்டிற்குச் சென்றான். நளன் தவறே செய்யாதவனாக இருந்ததால், கலியால் நளனிடம் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. அதுவரை நளன், நளனாகவே இருந்தான். நித்யதர்மங்களில், அல்ப ஆசார, அனுஷ்டானங்களில் தேவதா வந்தனங்களில் என்று எதையுமே குறைவாரச் செய்தான் நளன். நளனுடைய தேசத்து மக்கள் எப்பொழுதும் நளனின் புகழை சொல்லிய வண்ணமிருந்தனர். 12 ஆண்டுகள் இவ்விதம் கழிந்தன. இத்துணை வருடம் கழித்து, நளன் ஒருமுறை ஜல விஸர்ஜனம் செய்து வரும்பொழுது, சிறிது ஆசார குறைவாக ஸந்தியா தேவதையை உபாவித்தான். இதுவே ஸமயமென்று கலி நளனிடம் பிரவேசிக்க முடிவு செய்தான். கலியே 12 ஆண்டுகள் நளன் மனையில் ஸதா தவம் கிடந்தான் என்றால், அவன் பெருமையை என்னவென்று சொல்வது? தமயந்தியிடமோ, கலியின் சேஷ்டை கடைசிவரை பலிக்கவில்லை. கற்பே அவளுக்கு அத்தகைய ஆயுதமாயிருந்தது.

இவ்விதம் நளனுடவில் பிரவேசித்த கலிபுருஷன், வேறொரு வடிவத்துடன் அருகில் அரசாண்டு கொண்டிருந்த புஷ்கர ராஜனிடம் சென்று, ‘வா! என்னுடன் சேர்ந்து கொள். நளனுடன் சூதாடு. எனது நன்பன் பகடைக் காய்களில் புகுந்து உன்னை வெல்விப்பான். நானும் நளனின் மனதை மருட்டி, உனக்கு ராஜ்யத்தையும் வழங்குவேன்’ என்றான். பேராசை கொண்ட புஷ்கரன், அதற்கு இசைந்து கலி கொடுத்த பகடைக்காய்களை கொண்டு நளனிடம் சென்றான். புஷ்கரனை மாற்ற கலிக்கு ஒரு கணம்தான் தேவையாயிருந்தது. ஏனெனில், புஷ்கரன் ஏற்கனவே தீய எண்ணம் கொண்டவன். அசுத்த மனம் கொண்டவன். புஷ்கரனும், தீமை செய்வதில் சுகம் கண்டான். நளனின் பெருமை மேலும் இதனால் விரிகிறது.

சூதாட வந்த புஷ்கரனை, நளன் மறுக்கவில்லை. மகாபாரதத்தில் கூட தருமராஜருக்கு சூதாடுவதில் இஷ்டமில்லை.

கெளரவக்குறைவாகுமே என்றே அவர் சூதாட செல்கிறார். விதி அவ்வளவு வலிதாயிற்று. இங்கும் நளன் பெரிய மனதுடன் ஓப்புக் கொண்டான். தர்மராஜரின் கதைப் போலவே, நளனும் சூதில் அனைத்தையுமிழந்தான். நாடு, பொன், ஆபரணங்கள் என்று வரிசையாக அனைத்தையுமிழந்தான். தமயந்தியும், அமைச்சர்களும் நடுநடுவில் நளனுக்கு நல்ல புத்திமதி சொல்லிப்பார்த்தார்கள். கலி நளனின் மனதை மயக்கி இருந்தபடியால், நளனுக்கு தான் செய்யும் காரியங்களின் லாப, நஷ்டங்கள் விளங்கவில்லை. ஜனங்களும் நளன் செய்த காரியத்தை மிகுந்த துக்கமுடன், பார்த்த வண்ணமிருந்தனர். தங்கள் ராஜன் இவ்வாறு தூர்க்கதி அடைவது கண்டு பலர் புலம்பிய வண்ணம் இருந்தனர்.

தமயந்தி மிகுந்த மனக்கலமும் கொண்டாலும், மேற்கொண்டு என்ன செய்யவேண்டும் என்று ஆலோசித்து, தனது வேலைக்காரியில் மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டவளான ப்ரஹுத்ஸேனை என்பவள் மூலமாக, நளனுக்கு மிகவும் நம்பிக்கையான வார்ஷணேயன் எனும் குதிரை ஓட்டுபவனை வரவழைத்தான். வார்ஷணேயனும் வந்தான். தமயந்தி பலவிதமாய், நளனுக்கும், அவனுக்கும் உள்ள அன்யோன்யமான உறவையும், நளன் அவனிடம் கொண்டுள்ள அன்பையும், நன்மதிப்பையும், வார்ஷணேயன் நளனிடம் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தையும் மிகவும் சரியாக எடுத்து சொல்லி, பின்வருமாறு கண்ணீருடன் சொல்லலானாள். “வார்ஷணேய! எனக்கும், அரசருக்கும் தற்சமயம் மிகுந்த துக்ககாலமானது உனக்கு தெரிந்ததே. அரசரின் அந்தரங்க விசுவாசமுள்ள நீ இந்த துக்கத்திலிருந்து எங்களை காப்பதில் கடமைப்பட்டுள்ளாய். எங்களை காப்பது இயலாது எனினும், (நளன் சயக்கட்டுப்பாடில் இல்லாது என்பது அறிந்து இவ்விதம் சொன்னாள்) எங்கள் மக்களையாவது நீ காப்பாற்ற வேணும். எனது மகளையும், மகனையும் எனது தந்தையின் ராஜ்யமான விதர்ப்பதேசத்தில் பத்திரமாக கொண்டு சேர்ப்பாய். உன்னை வருந்தி வேண்டுகிறேன். நீ எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். நீயும் வேறிடத்தில் வாழ்வதே உசிதம்” என்றாள்.

வார்ஷணேயன் உண்மையில் மிக நல்லவன், குதிரை ஓட்டுவதில் மிக சாமர்த்தியசாலி. நளனின் மனதுக்கேற்றபடி நடந்து

கொள்பவன். தமயந்தி சொல்படி ரகசியமாய் அவள் குழந்தைகளை, அவளுடைய தகப்பனாரான பீமராஜனிடம் விதர்ப்பதேசத்தில் கொண்டு சென்று ஓப்புவித்தான். தானும் நளனை விட்டு எங்கு போவது என்று வருந்தி, அயோத்யாதிபதியான ருதுபர்ண ராஜனை அனுகி, அவனுக்கு ஸாரதியானான். தகுந்த காலம் வருவதற்காக பொறுமையுடனிருந்தான். தன் தேசத்தில் நளன் அனைத்தையும் சூதில் இழந்தான். புஷ்கரன் நளனை சூதில் தமயந்தியை வைத்து விளையாடு என கேட்க, நளன் கோபம் கொண்டு, ஆனாலும் அதனை அடக்கி, கடைசியாக தனது மேலாடைகளையும் வைத்து சூதாடினான். அதையும் இழந்தான். பின் தமயந்தியுடனும், ஒற்றை ஆடையுடனும், தன் தேசத்தை விட்டு கிளம்பினான். அதன்பின், மூன்று இரவுகளே காட்டில் தமயந்தியுடன் வசித்தான்.

அயோத்தியில் ராமர் காட்டுக்கு சென்றபொழுது ஜனங்கள் அனைவரும் துக்கத்தை அடைந்தனர். பஞ்சபாண்டவர்கள் காடு சென்ற பொழுதும், நாட்டின் நிலை அவ்வாறே இருந்தது. நளன் சென்ற பிறகு, நிஷ்ட நாடு களையிழந்து, சோகமாயிருந்தது. காட்டில் நான்காம் நாள், நளன் மிகுந்த பசியால் வாடி தவித்த பொழுது, பழங்களை தேடி அலைந்தான். அவன் முன் சில பக்ஷிகள் இருக்கக் கண்டான். அவைகளையாவது உணவாக கொள்ள என்னி, தனது ஆடையை அவைகள் மேலேறிந்தான். அவைகள் மாயப்பறவைகளாதவின், ஆடையோடு உயரே பறந்தன. மேலிருந்து அவை பேசின, “நாங்கள் சூதுக்காய்கள். நீ ஆடையின்றி வருந்துவதே எங்கள் நோக்கம்” என்றன. நளன் அவமானமும், துக்கமும் அடைந்தான். அச்சமயம் அயர்ந்து உறங்கியவாறு இருந்தாள் தமயந்தி. தன்னால் அன்றோ தன் மனைவி இவ்வளவு கஷ்டம் அனுபவிக்கிறாள் என்று அவன் மனம் எண்ணியது. தன் மனைவிக்காக மிகவும் வருந்தி, அவனை விட்டு விலக எண்ணினான். தான் விலகினால், தன் சொந்தக்காரர்களுடன் அவள் சேர்ந்து வாழ்வாள். அப்படியாவது, அவள் வாழ்வில் இருந்து, தனது துர்ப்பாக்கியம் அவனை விட்டு விலகும் என்று எண்ணினான்.

- (தொடரும்)

செய்திகள்

ஷசம்பர் 31-ந் தேதி

நம் ஸ்வாமிகள், நாகப்பட்டினம் தாலுகா, புவியூரில் ஸ்ரீ பாண்டுரங்க மடத்தில் நடைபெற்ற ஸ்ரீ ராதாக்ருஷ்ண கல்யாண மஹோத்ஸவத்தில் கலந்துகொண்டு பாகவதர்களை கெளரவித்தார்கள்.

ஜனவரி 6-ந் தேதி

வைகுண்ட ஏகாதமியை முன்னிட்டு சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் காலை 4 மணிக்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பெருமாளுக்கு விசேஷ திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது.

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் பக்தர்களால் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனங்கள் அகண்டமாக பாடப்பட்டன. இரவு அகண்ட நாமகீர்த்தனம் நடைபெற்றது.

மாலை 6 மணி முதல் விடியற்காலை வரை சென்னை, அடையாறு, லக்ஷ்மி முரளீதரன் அவர்கள் க்ருஹத்தில் ஸம்ப்ரதாய பஜனை, அஷ்டபதி பஜனை, திவ்ய நாம பஜனை நம் ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் நடைபெற்றன.

ஜனவரி 7-ந் தேதி

சென்னை அடையாறு லக்ஷ்மி முரளீதரன் அவர்கள் க்ருஹத்தில் நம் ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் ராதா கல்யாணம் நடைபெற்றது.

ஜனவரி 9-ந் தேதி — சந்தர் க்ரஹணம்

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் இரவு 12 மணி முதல் விடியற்காலை 3 மணி வரை விசேஷ நாமஜபம் நடைபெற்றது.

ஜனவரி 11-ந் தேதி முதல் 14-ந் தேதி வரை

மும்பை மாதுங்கா செளத் இந்தியன் பஜனை ஸமாஜத்தில், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் “பக்த விஜயம்” பற்றி ப்ரவசனம் செய்தார்கள். திரளான பக்தர்கள் கலந்துகொண்டார்கள்.

- தொடர்ச்சி பின் அட்டை

செய்திகள் (தொடர்ச்சி)

ஜனவரி 13-ந் தேதி வரை

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் தனுர் மாத பூஜை நடைபெற்றது.

ஜனவரி 25-ந் தேதி

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள், திருச்சி, நாமக்கல் அருசிலுள்ள பின்னவாசலுக்குச் சென்று அதிஷ்டான பாலாலயம் தரிசனம் செய்து திரும்பினார்கள்.

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

பிப்ரவரி 21-ந் தேதி

மஹாசிவராத்ரியை முன்னிட்டு வடலாம்பலம் ஸ்ரீ ஆத்ம போதேந்த்ராள் அதிஷ்டானத்தில் நம் ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் விசேஷ அபிஷேகம், பூஜை நடைபெறும்.

ஸ்ரீ ஹரி:

**ஸ்ரீமத் பாகவத ஸப்தாஹ
ஒதக்ரது மஹோத்ஸவம்**

இடம் : ஸ்ரீ ராகுநாதாஸ்ரமம்
ஸ்ரீ ராதாநிவாஸ்
ப்ருந்தாவன் - 281 121
மதுரா (U.P.)

தேதி : மார்ச் 18-ந் தேதி முதல் மார்ச் 25ந் தேதி வரை

Note : வர விரும்புவோர் அவரவர் தாங்களாகவே முன்னதாக Train Ticketகளை Book செய்துகொள்ளவும்.